

Digital andakt i Mariakyrkan under böneveckan för kristen enhet

Dag 1 Skapelse, barmhärtighet och nåd (2025-01-18)

Psalm 587: 1-3

Inledning och läsning av Johannes 11:21-27 som är böneveckans kärntext 2025

Böneveckan för kristen enhet firas i 120 länder världen över, och i år med temat Tror du detta?

Tror du detta? är en fråga som är hämtad från dialogen mellan Marta och Jesus, när hennes och systern Marias bror hade dött.

Så här berättas det i Johannesevangeliets elfte kapitel:

När Jesus kom dit fann han att Lasaros redan hade legat fyra dagar i graven. Betania låg inte långt från Jerusalem, ungefär en halvtimmes väg, och många judar hade kommit ut till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över brodern.

När Marta hörde att Jesus var på väg gick hon och mötte honom. Men Maria satt kvar hemma.

Marta sade till Jesus: "Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om."

Jesus sade: "Din bror kommer att uppstå." Marta svarade: "Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen."

Då sade Jesus till henne: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?"

Hon svarade: "Ja, herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen."

Några ord om mötet mellan Marta och Jesus

Det rådde självklart kaos i de tre syskonens gemensamma hem. Lasaros hade dött, systrarna sörjde och Jesus hade inte kommit dit i tid för att rädda honom. Vi känner igen den här stämningen från vår egen oroliga tid, vår egen älskade,

hotade värld, ja nu när det gungar under fötterna, blicken blir modfälld, när tilltron och lusten vacklar.

Marta rusar ut för att möta Jesus, och där på vägen blir det ett samtal om uppståndelsens möjlighet. Marta står för traditionens uppfattning att uppståndelsen äger rum på andra sida, vid tidens slut. Jesus säger att han själv är uppståndelsen, redan här i tiden. Och lägger till frågan, tror du detta?

När Jesus minuterna efteråt ropar fram Lasaros ur graven, ut ur döden, så sker en nyskapelse av nåd, en barmhärtighetsgärning utan jämförelse. Så fick Marta sin längtan, och sitt hopp och sin tro bekräftad. Och Lasaros fick livet åter. Och Maria sin bror.

Och på något sätt blir den här berättelsen en bild för hela universums historia:

- att allt skapat har skapats av ingenting, på latin, eller Big Bang som vetenskapen kallar det,
- att vi sedan erbjuds en uppståndelse av nåd redan i tiden,
- och till sist en nyskapelse inte av *ingenting* utan av *det gamla*, på latin *ex vero*, alltså av det som var.

Och den nyskapelsen av barmhärtighet innefattar också materien och naturen, ja allt. Så när postmoderna tänkare säger att de stora berättelsernas epok är över, så bortser de från den största, längsta och väsentligaste berättelsen. Den om allts början till allts fullbordan, i Gud.

Sång Skapelsen, ur musikalen Som i en cirkel

Psaltarläsning 139: 1-3, 13, 23-24

Herre, du rannsakar mig och känner mig.

Om jag står eller sitter vet du det,

fast du är långt borta vet du vad jag tänker.

Om jag går eller ligger ser du det,

du är förtrogen med allt jag gör.

Du skapade mina inälvor,

du vävde mig i moderlivet.

Rannsaka mig, Gud, och känn mina tankar,
pröva mig och känn min oro,
se om min väg för bort från dig,
och led mig på den eviga vägen.

Bön

Barmhärtige nådefulla skapare,

Förnya vår tro på dig och förena oss genom din kärlek, så att vi förstår att vi alla är syskon i tron och i trons kamp för värdighet, rättvisa, fred och för klimatet.

Vi prisar dig genom Jesus Kristus, som möter oss på vägen, som tar vår oro på allvar, lyssnar på oss, och ställer de rätta frågorna till oss, så att vi som Jesus kan fortsätta att vara barmhärtiga och göra gott där ingenting finns och dödens makter härskar.

I den heliga Andes gemenskap.

Amen

Psalm 587